

Anansi og hær·myrer·ne

Engang gik edder·koppen Anansi ud fra sit bo. Han ville finde noget at æde.

Anansi gik til skoven. Men da han kom til skoven, måtte han stoppe.

En stor hær af myrer gik i skoven.

”Jeg kan ikke gå ind i skoven,” tænkte Anansi.

”Hær·myrer er far·lige.”

”Hvis myrer·ne ser mig, vil de æde mig.

Hvis myrer·ne lugter mig, vil de æde mig,” tænkte Anansi.

”Hvis myrer·ne hører mig, vil de æde mig!”

Anansi vendte om og gik hjem til sin kone.

”Der går en stor hær af myrer i skoven,” sagde Anansi. ”Jeg kan ikke gå ind i skoven!”

”Hvis myrer·ne ser mig, vil de æde mig.”

(1)

MuseumBox

”Hvis myrer·ne lugter mig, vil de æde mig,” sagde Anansi.

”Hvis myrer·ne hører mig, vil de æde mig!”

Anansis kone var meget klog. Hun tænkte længe.

”Hvis myrer·ne ikke ser dig, vil de ikke æde dig.”

”Hvis myrer·ne ikke lugter dig, vil de ikke æde dig,” sagde Anansis kone.

”Hvis myrer·ne ikke hører dig, vil de ikke æde dig.”

”Hvad skal jeg gøre?” spurgte Anansi.

”Du skal se på de dyr, som går sammen med myrer·ne” sagde Anansis kone.

Anansi gik tilbage til skoven. Han fandt et skjul.

Her kunne myrer·ne ikke se Anansi. Men han kunne godt se myrer·ne.

Der var mange hær·myrer i skoven. ”Klik! Klik! Klik!” sagde myrer·ne.

Store hær·myrer med store kæber. Små hær·myrer med små kæber.

(2)

MuseumBox

”Hvis myrer·ne ikke ser mig, vil de ikke æde mig.”

”Hvis myrer·ne ikke lugter mig, vil de ikke æde mig,” tænkte Anansi.

”Hvis myrer·ne ikke hører mig, vil de ikke æde mig.”

Anansi så et dyr hos myrerne. Det så ud som en myre.

Men det var ikke en myre. Det var en edder·kop lige·som Anansi!

Edder·koppen gik på sine seks bagben. Lige·som en myre går på seks ben.

Edder·koppen vin·kede med sine to forben. Lige·som føle·horn hos en myre.

”Den ser ud som en myre,” tænkte Anansi. ”Nu vil myrer·ne ikke æde den.”

”Hvis myrer·ne ikke lugter mig, vil de ikke æde mig.”

”Hvis myrer·ne ikke hører mig, vil de ikke æde mig,” tænkte Anansi.

(3)

Anansi så en anden edder·kop hos myrer·ne.

Edder·koppen gik hen til et sted, hvor en myre havde tisset.

Edder·koppen gned sig i myre·tis. Så lug·tede den som en myre.

”Nu lugter den som en myre,” tænkte Anansi. ”Nu vil myrer·ne ikke æde den.”

”Hvis myrer·ne ikke hører mig, vil de ikke æde mig,” tænkte Anansi.

Anansi hørte på myrer·ne. ”Klik! Klik! Klik!” sagde de.

Anansi slog sine kæber sammen. ”Klik! Klik! Klik!” sagde han.

Anansi gik på sine seks bagben. Lige·som en myre går på seks ben.

Anansi vin·kede med sine to forben. Lige·som føle·horn hos en myre.

”Nu ser jeg ud som en myre”, tænkte han. ”Nu vil myrer·ne ikke æde mig.”

(4)

Anansi gik hen til et sted, hvor en myre havde tisset.

Anansi gned sig i myre-tis. Så lug-tede han som en myre.

”Nu lugter jeg som en myre”, tænkte han. ”Nu vil myrer·ne ikke æde mig.”

Anansi slog sine kæber sammen ”Klik! Klik! Klik!” sagde han

”Nu lyder jeg som en myre”, tænkte han. ”Nu vil myrer·ne ikke æde mig.”

Så gik han ind i skoven, hvor hær·myrer·ne var.

Anansi så ud som en myre. Myrer·ne åd ham ikke. De tro·ede han var en myre.

Anansi lug·tede som en myre. Myrer·ne åd ham ikke. De tro·ede han var en myre.

Anansi lød som en myre. Myrer·ne åd ham ikke. De tro·ede han var en myre.

Anansi gik ind i skoven. Han fang·ede en kaker·lak.

Anansi tog kaker·lakken med til·bage til sit bo. Han åd kaker·lakken sammen med sin kloge kone. (5)